

మనసు పొరల్లో.. యాదికే బంరాత్

జ్ఞాపకం... మనసు పొరల్లో లకార్డ్ చేసిన ఓ సందర్భం మాత్రమే కాదు.

అలా ఉండిందుకు మెదడేమీ హస్త్ర్ దీన్ని కాదు. జ్ఞాపకంతోపాటు దాని తాలూకు ఉద్దేగాలు కూడా నిలిచి ఉంటాయి. రంగు, రుచి, వాసనలు తోడపుతాయి. తొలి జ్ఞాపకమైన అమ్మ చీర దగ్గర్చుంచీ, ప్రియురాలి ఎడబాటు వరకూ... ఇష్టమైన హస్తేటల్లో ఇచ్చి సాంబార్ సుంచి చివలిసాి తిరుపతికి వెళ్లన ట్రైన్ వరకూ అన్ని అధ్యతమైన జ్ఞాపకాలే! వాటిని తలుచుకుంటే ఏదో తృప్తి. అనాటి బాధ కూడా తెలియిని సంతృప్తిని ఇస్తుంది. గత సంతోషాన్ని తలుచుకున్న కొణ్ణి లబి రెట్టింపుతుంది. అలోచిస్తే ఆజ్ఞాపకాలకు కూడా మన తోపాటు ఓ సమాంతర జీవితం ఉంటుందేమో! అపమానపడిన చీటిస్తే... గౌరవం దక్కితే ఓ అధ్యతమైన ముగింపు దక్కినట్టే కదా! త్రమకోల్చి పెంచిన పిల్లలే మనల్ని పసిపాపల్లా సాకితే ఓ వలయం పూర్తయినట్టే కదా!

అందుకే ఈ నోస్టోల్చియా గులంచి ఓసాలి మాటల్లాడుకుండా. సోధారణంగా నోస్టోల్చియా అంటే సానుకూలమైన జ్ఞాపకాలే అన్న అభిప్రాయం ఉంటుంది. కానీ ప్రతి ముఖ్యమైన గురుతుంచిలమే. మన ఉనికిలో భాగమయ్యే ఆ జ్ఞాపకాలు మన వ్యక్తిత్వం మీదా, అరింగ్యం మీదా అనూహ్వమైన ప్రభావాన్ని చూపిస్తాయని అంటున్నారు. మరి ఆ జ్ఞాపకాలే లేని పరిస్థితులు వచ్చేస్తే ఎలా? అది అలోచించాల్సిందే!

... కె.సహార్